

Albert Serra tanca amb èxit de crítica, però no de públic, la seva aventura en la Biennal d'Art de Venècia. El seu experiment fílmic es presenta ara a la Virreina

El cineasta singular

Maria Palau
BARCELONA

Albert Serra no té manies per reconèixer que inclús a ell li costa entendre el cinema que fa. Això sí, diu que tot té sentit. Un sentit tan visionari que ara és impossible de copsar en tota la seva dimensió. Serra confia en el futur. El futur li donarà la raó i el confirmarà com a geni, assegura. "Ningú està fent el que estic fent jo", etziba amb grandiloqüència.

L'excèntric cineasta barceloní acaba de finalitzar la seva aventura en la 56a Biennal de Venècia, en què ha representat Catalunya amb *La singularitat*, una macro instal·lació audiovisual que suggereix el nou món que està emergint de la relació cada cop més dependent de l'home amb la tecnologia. L'operació ha sortit prou rodona. L'Institut Ramon Llull, impulsor del pavelló català, està satisfet: "És la primera vegada que la presència catalana a Venècia ha obtingut un autèntic ressò interna-

Albert Serra, ahir, a la Virreina de Barcelona ■ ALBERT SALAMÉ

'La singularitat' és una pel·lícula de tretze hores que desdibuixa la humanitat en l'era tecnològica

cional", exclama Àlex Susanna, director de l'organisme que té cura de la projecció de la cultura del país.

Serra i la seva còmplice, la comissària Chus Martínez, han rebut elogis de pesos pesants del complex món de l'art —per exemple, la prestigiosa revista *Art*

Forum ha seleccionat la seva obra com una de les deu millors de l'any. Però una cosa és que els professionals hagin quedat fascïnats pel treball de Serra i una altra, que el públic hagi fet cues per descobrir-lo. El balanç de visitants ha estat més aviat pobre: du-

rant els sis mesos de Biennal, 20.000 persones.

Serra se sap imprès i és per això que recepta "paciència i una predisposició especial" per entrar en el seu univers creatiu interferit d'arbitrarietats i d'inversemblances. Bons consells que trasllada ara

al públic català, ja que fins al 14 de febrer *La singularitat* es projectarà a la Virreina. Tot sembla fins i tot més complicat que a Venècia: més pantalles (tres més; ara n'hi ha vuit) i més metratge (gairebé una hora més farcida d'imatges atmosfèriques; ara la pel·lícula dura... tretze hores). Però també s'ha de dir que a les parets de les sales del palau de la Rambla hi ha uns textos elaborats per a aquesta ocasió que són de gran ajuda per no perdre's del tot en l'oceà d'imatges i diàlegs. I hi ha seients.

La singularitat continuarà fent camí (segurament, al Canadà i Suïssa), i Serra també. Ha acabat de rodar a França un film sobre Lluís XIV, però el que fa temps que li té ocupats els pensaments és un gran i sonat projecte sobre el cantó fosc de l'art contemporani. "Serà la culminació de tot el meu saber", indica, mantenint tot el misteri que pot sense desvelar més detalls de la pel·lícula. Només el títol: *I'm an artist*. ■